

Ακυρώνεται η απόφαση για ανάκτηση, από την Deutsche Post, μέρους των επιδοτήσεων συντάξεων

2016/07/24 18:32 στην κατηγορία ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ

Το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία η Γερμανία υποχρεώνεται να ανακτήσει, από την Deutsche Post, μέρος των επιδοτήσεων των συντάξεων των πρώην ταχυδρομικών υπαλλήλων.

Η Επιτροπή διαπίστωσε την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης, παρά το ότι δεν απέδειξε ότι η εν λόγω κρατική συγχρηματοδότηση χορήγησε πραγματικό οικονομικό πλεονέκτημα στην Deutsche Post, έναντι των ανταγωνιστών της.

Το ιστορικό

Η Deutsche Post είναι ανώνυμη εταιρία συσταθείσα το 1995, ως αποτέλεσμα της ιδιωτικοποίησης του καθιερωμένου φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών στη Γερμανία, δηλαδή της Postdienst (πρώην Deutsche Bundespost).

Η Deutsche Post **υποχρεώθηκε να απορροφήσει τους ταχυδρομικούς υπαλλήλους της Postdienst** και να καταβάλει υπέρ αυτών εισφορές σε συνταξιοδοτικό ταμείο. Προς εκπλήρωση της εν λόγω υποχρέωσης, η εταιρία αυτή κατέβαλε κατά τα έτη 1995 έως 1999 στο συνταξιοδοτικό ταμείο το ετήσιο ποσό των 2,045 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Image not found or type unknown

Από το 2000, το εν λόγω ετήσιο κατ' αποκοπή ποσό αντικαταστάθηκε από ποσό αντίστοιχο προς το 33 % του συνόλου των μισθών των υπαλλήλων που απασχολούνταν στην Deutsche Post. Οι υπολειπόμενες συνταξιοδοτικές δαπάνες καλύπτονταν από το ομοσπονδιακό κράτος. Κατά τη διάρκεια της περιόδου 1995-2010, το σύνολο των αναλαμβανόμενων από το Δημόσιο συνταξιοδοτικών δαπανών ανήλθε σε ποσό που υπερέβη τα 37 δισεκατομμύρια ευρώ.

Με απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2012, η Επιτροπή έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι η εν λόγω κρατική χρηματοδότηση των συντάξεων συνιστά, λόγω του δυσανάλογου

χαρακτήρα της, παράνομη κρατική ενίσχυση ασύμβατη με την εσωτερική αγορά.

Κατά συνέπεια, υποχρέωσε τη Γερμανία να ανακτήσει τα αντίστοιχα ποσά από τη Deutsche Post, ειδικότερα όσον αφορά τις επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν στην εταιρία αυτή από 1ης Ιανουαρίου 2003. Η Επιτροπή υπολόγισε ότι το προς ανάκτηση ποσό κυμαινόταν μεταξύ 500 εκατομμυρίων και 1 δισεκατομμυρίου ευρώ.

Η Γερμανία άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υποστηρίζοντας μεταξύ άλλων ότι κακώς η Επιτροπή χαρακτήρισε ως κρατικές ενισχύσεις την κρατική συγχρηματοδότηση των συντάξεων.

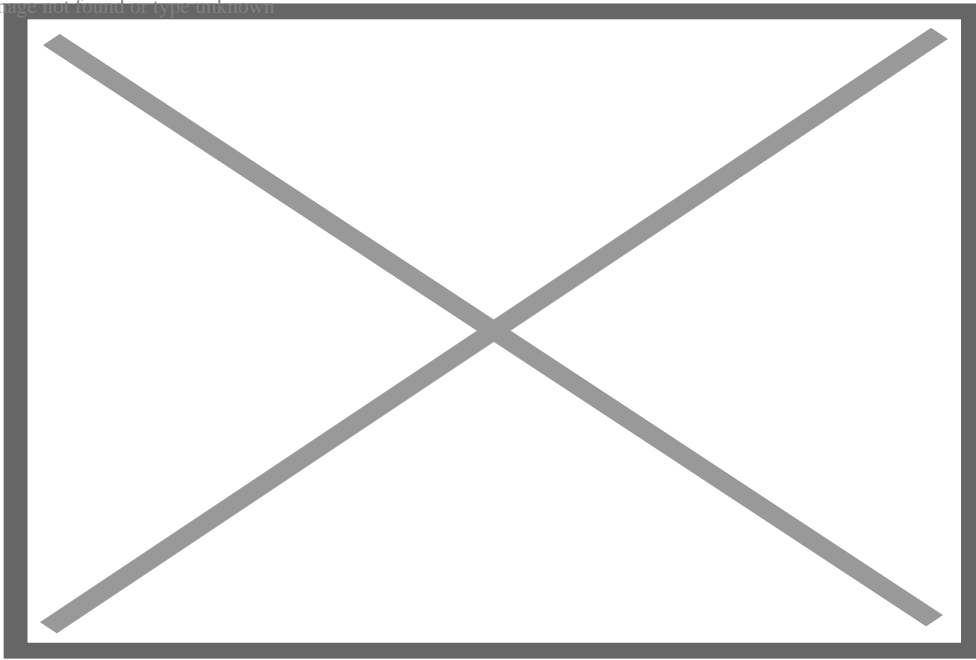
Συγκεκριμένα, για να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, η Επιτροπή όφειλε καταρχάς να έχει αποδείξει ότι η κρατική συγχρηματοδότηση των συντάξεων των ταχυδρομικών υπαλλήλων οι οποίοι είχαν αναληφθεί από τη Deutsche Post συνιστά πραγματικό οικονομικό πλεονέκτημα υπέρ της τελευταίας έναντι των ανταγωνιστών της

Με τη σημερινή του απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο κάνει δεκτή την προσφυγή της Γερμανίας και ακυρώνει ως εκ τούτου την απόφαση της Επιτροπής στο μέτρο που η απόφαση αυτή αφορά τις επιδοτήσεις των συντάξεων.

Το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο χαρακτηρισμός ενός μέτρου ως κρατικής ενίσχυσης προϋποθέτει ότι το μέτρο αυτό χορηγεί στον ωφελούμενο φορέα επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών του.

Το εν λόγω πλεονέκτημα πρέπει να αποδεικνύεται ήδη κατά το στάδιο της εξέτασης του ζητήματος αν όντως υφίσταται ενίσχυση και όχι κατά το μεταγενέστερο στάδιο κατά το οποίο η Επιτροπή εκτιμά τη συμβατότητα της ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά. Η Επιτροπή όμως επιχείρησε να αποδείξει την ύπαρξη επιλεκτικού οικονομικού πλεονεκτήματος ακριβώς σε αυτό το στάδιο.

Το γεγονός και μόνον ότι η Γερμανία ανέλαβε εν μέρει την κάλυψη των συνταξιοδοτικών δαπανών των πρώην ταχυδρομικών υπαλλήλων δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η Deutsche Post ευνοήθηκε σε σχέση με τους ανταγωνιστές της.

Συγκεκριμένα, οι συνταξιοδοτικές δαπάνες υπαλλήλων, υπέρ των οποίων εφαρμόζεται ένα προνομιούχο και δαπανηρό καθεστώς, δεν περιλαμβάνονται στις συνήθεις επιβαρύνσεις του προϋπολογισμού μιας επιχείρησης.

Επομένως, ακόμα και αν η θέση της Deutsche Post καθίσταται -ως αποτέλεσμα της κρατικής συγχρηματοδότησης των συντάξεων- λιγότερο μειονεκτική από εκείνη στην οποία βρισκόταν η εταιρία αυτή προγενέστερα, μπορεί κάλλιστα να εξακολουθεί να είναι μειονεκτική σε σχέση με τη θέση των ανταγωνιστών της ή να εξομοιώνεται με αυτήν, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει οποιοδήποτε πλεονέκτημα για την Deutsche Post.

Μόνον τα τυχόν ποσά που υπερέβαιναν το αναγκαίο όριο για την ευθυγράμμιση του κόστους των συντάξεων το οποίο επιβλήθηκε στη Deutsche Post πριν το 1995 με τις επιβαρύνσεις των ανταγωνιστών της θα ήταν σε θέση να χορηγήσουν στην επιχείρηση αυτή τέτοιο πλεονέκτημα και, ως εκ τούτου, να αποτελέσουν κρατική ενίσχυση.

Δεδομένου ότι δεν απέδειξε, κατά το στάδιο της εξέτασης σχετικά με την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης, ότι η Deutsche Post επωφελήθηκε από τέτοιο πλεονέκτημα, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο η οποία επιφέρει την ακύρωση του τμήματος της απόφασης που αφορά τις επίμαχες επιδοτήσεις των συντάξεων.